

HIRDETÉSEINK – honlap: brke.org

- Örömmel jelezzük kedves híveink felé is, hogy megszólításunkra oly szép számmal jelentkeztek, akik szívesen bekapcsolódnak a Rózsafüzér Társulat imádkozó közösségébe. Biztosra vesszük, hogy lesznek még további jelentkezők is, és ezek ismeretében megtaláljuk a megfelelő időpontot, amikor ezt a közösséget közös imádságra hívjuk meg a templomba.

- A templomunk belső restaurálásával kapcsolatban talán jelezhetjük, hogy augusztus 9-én, hétfővel kezdődően a konkrét munkák megkezdődnek. Reméljük a következetes folytatást.

- Ismét jelezzük a „Jegyesek búcsúját”. Augusztus 15-én, vasárnap 10 órakor Ercsiben, a Nagyboldogasszony kegytemplom búcsúnapján Spányi Antal püspök atya tart ünnepi szentmisét. A főpásztor és Szeleczy Csaba plébános atya szeretettel várja az egyházmegye zárandokhelyére a házasságra készülő jegyeseket, akiket püspök atya a szentmise keretében külön áldásban is részesít. Bővebb információ a hirdetőtáblákon elhelyezett plakátokon olvasható.

- Hétfőn Szent Joachimra és Szent Annára, a Szűzanya szüleire, illetve az Úr Jézus nagyszüleire emlékezünk a reggeli szentmisével, csütörtökön Szent Mártára, míg szombaton Lolyai Szent Ignácra, a Jezsuita Rend alapítójára emlékezünk.

Az elmúlt héten a keresztség szentségében részesült:

Király Patrik

Müller Boróka Maja

Az elmúlt héten templomunkban házasságot kötöttek:

Bagoly Péter Lajos - Ódor Jennifer Dorottya

Egyházközségünk bankszámla-száma a CIB Banknál:

11103303-19828983-36000001

A budaörsi Nepomuki Szent János Plébánia Vasárnapi Értesítője

**Útravaló az évközi idő 17. hetére
2021. július 25.**

OLVASMÁNY

2 Kir 4, 42-44

Isten a prófétákon keresztül nemcsak tanítást adott, hanem azt is jelezte, hogy gondviselése kíséri a népet. A csoda a próféták igazolása mellett ezt a célt is szolgálta. Elizeus idejében néha úgy látszott, mintha Isten megisméltelné az Egyiptomból való kivonulás nagy tetteit. A kenyér megsaporítása emlékeztet a pusztai mannára. Az Istenbe vetett bizalmat tehát nem szabad feladni.

Elizeus próféta korában, a nagy éhínség idején történt:

Jött egy ember Baal-Salisából, és az Isten emberének kenyeret hozott az első termésből: hús árpaenyert meg friss gabonát a zsákjában. Erre Elizeus megparancsolta: „Adjatok enni az embereknek!” Szolgája ellene vetette: „Hogy adjak ennyit száz ember elé?”

De ő azt felelte: „Adj csak az embereknek enni! Mert ezt mondja az Úr: Esztek és még marad is.” Erre eléjük tette, azok ettek és még maradt is, ahogy az Úr mondta.

VÁLASZOS ZSOLTÁR

144, 10-11. 15-16. 17-18

Válasz: Megnyitod kezedet, Istenem, * és táplálsz minket.

SZENTLECKE

Ef 4, 1-6

Az apostol mindig erőteljesen hangsúlyozza az Egyháznak a hitben és a szeretetben megnyilvánuló egységét. Krisztus maga is utalt az egységre, mint küldetésének utólagos igazolására. Az egység motívumai természetfeletti: közös a tanítás, amit hinni kell, közös a remény, amelyet hordozunk, közös a Krisztushoz való tartozásunk a Szentlélek által, közös a keresztség, amely beolt Krisztusba és végül egy Atyának a gyermekei vagyunk, aki mindnyájunkat üdvözíteni akar.

Testvéreim! Kérlek benneteket, én, aki fogoly vagyok az Úrban, hogy éljete méltón ahhoz a hivatáshoz, amelyet kaptatok; teljes alázatban, szelídségben és türelemben. Viseljétek el egymást szeretettel. Törekedjétek arra, hogy a béke kötelékével fenntartsátok a lelki egységet. Egy a Test és egy a Lélek, mint ahogy hivatástok is egy reményre szól. Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség. Egy az Isten, mindnyájunk Atyja, aki minden fölött áll, mindent áthat és mindenben benne van.

EVANGÉLIUM

Jn 6, 1-15

János evangéliuma a kenyérszaporítást úgy mondja el, mint bevezetést a későbbi tanításhoz, amelyben Jézus megígérte az Oltáriszentséget, testének és vérének áldozati táplálékát. A kenyérszaporítás mint csoda elsősorban őt és tanítványait igazolta, de a mi számunkra már a jelentés is fontos. Jézus bemutatta, hogy aki követi őt és keresi az Isten országát, arról ő gondoskodik. Továbbá ha ilyen hatalma van az anyag felett, akkor megteheti, hogy a kenyér színe alatt áldozatul testét adja nekünk.

Abban az időben: Jézus átment a Galileai-tengernek, vagyis Tibériás-tavának a túlsó partjára. Nagy tömeg követte, mert látták a csodajeleket, amelyeket a betegeken végbevitt. Jézus fölment egy hegyre, és ott leült tanítványaival. Közel volt a Húsvét, a zsidók ünnepe. Amikor Jézus fölemelte szemét, és látta, hogy nagy tömeg jön felé, így szólt Fülöphöz: „Honnan vegyünk kenyeret, hogy legyen mit enniük?” Ezt pedig azért kérdezte, hogy próbára tegye, mert tudta ő, hogy mit fog tenni. „Kétszáz dénár árú kenyér sem elég nekik, hogy mindenki kapjon valami keveset” - felelte Fülöp. Az egyik tanítvány, András, Simon Péter testvére megszólalt: „Van itt egy fiú, akinél öt kenyér és két hal van, de mi ez ennyinek?”

Jézus meghagyta: „Telepítsétek le az embereket!” Sok fű volt azon a helyen. Letelepettek hát: szám szerint mintegy ötezren voltak csupán a férfiak. Jézus pedig vette a kenyereket, hálát adott, és kiosztotta a letelepedett embereknek; ugyanígy adott a halból is, amennyit csak akartak. Amikor pedig jóllaktak, szólt tanítványaiknak: „Szedjétek össze a maradékot, hogy semmi se vesszen kárba.” Összeszedték, s tizenkét kosarat töltöttek meg az öt árpakenyér maradékából, amit meghagytak azok, akik ettek.

Amikor pedig az emberek látták a csodajeleket, amelyet Jézus végbevitt, így beszéltek: „Ez valóban az a próféta, aki a világba jön.” Mikor Jézus észrevette, hogy érte akarnak jönni, és el akarják vinni, hogy erőszakkal királlyá tegyék, ismét visszavonult a hegyre, egészen egyedül.

Baán István:

Hitvalló Maximosz az Eucharisziáról

Az Eucharisziáról és ennek kapcsán az üdvösség titkáról Hitvalló Maximosz (580-662) a *Müstagógia* című művében értekezik, amely nem más, mint a Szent Liturgia magyarázata.

A szent Liturgiáról szólva Maximosz misztériumról, titokról beszél, az egyetlen és igazi, isteni titokról, vagyis hogy Krisztus egybefoglal mindent, mégpedig azért, mert: „Isten elhatározásának műve a mi természetünk átistenítése, Isten gondolatainak célja pedig az, hogy életünk el is juthasson az így keresett dologhoz.” A Szent Liturgia tehát Isten elhatározásának lépésről-lépésre való követése, és ezt „Krisztus titka” foglalja magában.

A liturgia folyamán Isten megtestesült Igéje „az isteni életben részesít bennünket, mert táplálékunkká teszi magát olyan módon, amit nem ismer más, csak ő maga, illetve akik tőle magától kaptak felfogóképességet erre, hogy ennek az eledelnek a megízlelésekor valóban tapasztalják meg és lássák, hogy milyen jó az Úr, aki isteni minőségével átalakítva átistenülésre juttatja a vele táplálkozókat”. Istennek a liturgiában előképként említett vagy ábrázolt tettei titokzatosan az emberi lélek belső valóságává válnak. Az üdvtörténettől nem függetleníthetjük magunkat, hiszen Krisztus azért jött el, hogy átistenítsen bennünket. Ha úgy veszünk részt a liturgián, hogy nem veszünk tudomást erről, akkor nem gyümölcsöző a jelenlétünk. Istenhez való viszonyulásunk azt tükrözi, mennyire vagyunk készek meríteni Isten titkaiból. Amikor a liturgia végén azt halljuk: „menjetekek békével”, akkor valójában nem mehetünk el úgy a szertartásról, hogy a személyes életünk ne változna meg. Egyre inkább Isten képére formálódva léphetünk ki a templomból, ahogy Krisztus misztériuma egyre jobban hat bennünk. Az Egyházra vezet be az embert ebbe a titokba.

/Forrás: Baán István: *Hitvalló Maximosz az Eucharisziáról* in *Élet az élet kenyereiből. Az Eucharisztia teológiája* (szerk.: Puskás A., Laurinyecz M.), SZIT, Budapest, 2021./

